

Nr 55.

Ankom till riksdagens kansli den 23 maj 1935 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående utredning och förslag i fråga om revision av skattelagstiftningen.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 115, har herr *Karlsson* i Grängesberg m. fl. hemställt,

»att riksdagen måtte besluta anhänga att regeringen måtte

1. låta utreda och till 1936 års riksdag inkomma med förslag till ändring av skattelagarna, avseende

dels höjning av det skattefria avdraget,

dels kraftig stegring av den kommunala progressivbeskattningen och med iakttagande av att den nuvarande dubbla begränsningen å densamma slopas,

dels stegring av nu gällande progressivbeskattning av svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag,

dels uttagande av en näringsskatt med kraftig skatteverkan särskilt för rationaliserad verksamhet,

dels åtgärder i skatteutjämnande syfte,

dels en stegring av den progressiva statsskatten, samt

dels åtgärder för kraftigare beskattning av de större förmögenheter-na; samt

2. till 1936 års riksdag inkomma med förslag

dels till förordning om kvarlåtenskapsskatt,

dels om höjning av arvsskatten och skatt på gåva,

dels ock om höjning av stämpelavgiften å fondpapper.»

Beträffande motiveringen för dessa yrkanden får utskottet hänvisa till motionen.

I fråga om de i motionen framställda förslagen till *ändring av skattelagarna* förtjänar framhållas, att vid 1933 riksdag framställdes förslag av i huvudsak samma innebörd som de nu föreliggande, men på hemställen av bevillningsutskottet föranledde dessa förslag icke någon riksdagens åtgärd. I sitt nämnda år avgivna betänkande i ämnet nr 17 anförde bevillningsutskottet bland annat, att 1928 års riksdag i samband med antagande av de nu gällande skattelagarna anhållit, att Kungl.

Maj:t ville föranstalta om utredningar rörande bland annat dels frågan om en rationell utjämning av skattetrycket inom kommunerna, dels ock frågan i vad mån och på vad sätt tryggandet åt kommunerna av tillgång till fasta beskattningsunderlag kunde komma att utöver fastighet vila å även andra beskattningsföremål såsom näringsföretag och penningkapital samt likaledes frågan hur vid en sådan beskattning hänsyn skulle kunna tagas till de skattskyldigas olika skatteförmåga. Med anledning härav har Kungl. Maj:t lämnat uppdrag åt särskilda sakkunniga att verkställa de av riksdagen sålunda ifrågasatta utredningarna.

Vad anginge framställt förslag om höjning av de skattefria avdragen framhöll utskottet, att ett bifall härtill skulle medföra en fullständig omläggning av såväl den statliga som den kommunala skattefördelningen. Utskottet ansåge sig desto mindre kunna biträda detta förslag som detsamma under en för kommunerna ekonomiskt brydsam tid skulle för dessa föranleda en avsevärd minskning i antalet skattekronor. Det kunde emellertid förväntas, att såväl frågan om de skattefria avdragen som jämväl övriga av motionärerna berörda spörsmål, i den mån desamma vore förtjänta av beaktande, komme att i sammanhang med förenämnda utredningar göras till föremål för övervägande.

I anledning av motionsvis framställda förslag i detta ämne vid 1934 års riksdag framhöll bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 68 att de skäl, som 1933 års bevillningsutskott anförde i nu förevarande ämne, alltså ägde giltighet.

Vad angår motionärernas *förslag om kvarlåtenskapsskatt samt om höjning av arvsskatten och skatt på gåva* hava vid 1934 riksdag motionsvis framställts förslag av i huvudsak samma innebörd som de nu föreliggande. I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 70, vari bevillningsutskottet angivit sin ståndpunkt jämväl till sistnämnda motioner, anförde utskottet i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 242, med förslag till förordning om ändring i vissa delar av stämpelförordningen (stämpelavgift för bouppteckningar m. m.) efter att hava erinrat om den betydande skärpning av arvs- och gåvobeskattningen, som beslutats av 1933 års riksdag, bland annat följande.

Redan den omständigheten, att skatten å arv och gåva så avsevärt skärpts — varigenom densamma i stort sett syntes hava kommit i full nivå med arvsskatten i länder, som tidigare haft en betydligt högre beskattning än Sverige — samt att detta skett så nyligen, att verkningarna därav ännu icke kunde närmare överblickas, hade för utskottet utgjort ett skäl att hysa starka betänkligheter mot propositionens förslag till bouppteckningsstämpel m. m. Såsom en särskild orsak att iakttaga försiktighet i fråga om arvsbeskattningen framstode den omständigheten, att vissa orättvisor oundgängligen uppkomme, därest för tillgodo-seende av statsverkets behov i ett ansträngt budgetläge ifrågavarande

skatt skärptes så avsevärt, att beskattningen under mera normala förhållanden komme att te sig såsom oskäligt hög.

Beträffande motionärernas *förslag om höjning av stämpelavgiften å fondpapper* har vid 1934 års riksdag motionsvis framlagts förslag av samma innebörd som det nu förliggande. I sitt betänkande nr 37 framhöll bevillningsutskottet, att 1929 års riksdag bifallit ett då framlagt förslag om sänkning av de under kristiden höjda stämpelavgifterna vid köp och byte av aktier och därmed jämställda fondpapper. Då de skäl, som föranledde nämnda sänkning, alltjämt torde äga giltighet, och då i motionen icke påvisats några förhållanden, som kunde motivera en höjning av ifrågavarande stämpelavgifter, ansåg sig utskottet icke kunna biträda motionärernas hemställan. Skulle emellertid statsfinansiella skäl påkalla, att ifrågavarande skatte-källa borde utnyttjas i större utsträckning än som för närvarande skedde, ansåg utskottet det i första hand böra ankomma på Kungl. Maj:t att taga frågan därom under överbäggande.

På sätt av den ovan lämnade redogörelsen framgår, har riksdagen under de senaste åren vid olika tillfällen haft att taga ståndpunkt till förslag av enahanda innebörd som de i den nu förevarande motionen framlagda. De skäl, som bevillningsutskottet anfört i sina tidigare betänkanden i dessa frågor, anser utskottet alltjämt äga giltighet. Utskottet får i detta sammanhang erinra, att utskottet i sitt betänkande nr 54 denna dag i anledning av vissa vid årets riksdag väckta motioner, avseende ändringar i gällande kommunalskattelag m. m., hemställt att Kungl. Maj:t ville föranstalta, att den utredning på kommunalbeskattningens område, som för närvarande är vilande, måtte återupptagas. Det torde kunna förväntas, att jämväl de i nu förevarande motion framlagda förslagen till ändringar i kommunalskattelagen, i den mån de äro förtjänta av beaktande, komma att i sammanhang med ovanberörda utredning göras till föremål för överbäggande.

Utskottet.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att motionen II:115 av herr Karlsson i Grängesberg m. fl., angående utredning och förslag i fråga om revision av skattelagstiftningen, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 23 maj 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 54.